

Den hvite strømpen

Chakell trodde aldri at broren hennes ville forandre seg.

Av Chakell Wardleigh Herbert
(Basert på en sann historie)

Denne historien er fra USA.

Chakell lo av søsterens tåpelige bilder. Det var julaften, og hun og familien lekte en tegnelek foran peisen.

Julaften var den dagen Chakell likte best i hele året. Hun koste seg og var glad etter så mye moro og latter. Hun ville ikke at det skulle ta slutt!

“Greit”, sa mamma. “Nå er det tid for den hvite strømpen!”

Chakell gliste. Julaften var favorittdagen hennes, og *dette* var en av tradisjonene hun likte aller best.

Der hun bodde, pleide folk å henge opp store, fine strømper ved peisen på julaften. På julemorgen var de fulle av søtsaker. Men denne strømpen var ekstra spesiell. Chakell og familien hennes ville fylle den med gaver til Jesus.

Mamma fant frem en vakker, hvit strømpe med gullborder. Så ga hun hver enkelt en liten papirlapp

og en blyant. “Skriv ned én ting du vil love Jesus til neste år”, sa hun.

“Så vil vi legge dem i strømpen, og så leser vi dem på julaften neste år”, la pappa til. “Men først, la oss lese løftene våre fra i fjor.”

Han strakte hånda inn i strømpen og fant frem de små papirlappene fra året før. Han delte dem ut, og Chakell leste stille det som sto på lappen sin: “Jeg skal hjelpe mamma mer i huset.” Hun syntes hun hadde gjort en ganske god jobb med det i løpet av året. Men hva skulle hun skrive denne gangen?

“Jeg vet hva jeg skal skrive!” sa søsteren glad.

Chakell tenkte på hva hun kunne gi til Jesus. Hva kunne hun gjøre bedre neste år for å bli mer lik ham? Hva ville han at hun skulle gjøre?”

Det var da hun så at storebroren, Braeden, skrev noe på lappen sin.

Chakell rynket pannen. Hun kunne ikke se hva han skrev, men hun var sikker på at det ikke var noe han *egentlig* ville gjøre.

Braeden ertet Chakell mye, og de hadde ikke vært særlig hyggelige mot hverandre i år. Hun elsket storebroren sin, men hun trodde aldri han ville prøve å bli mer lik Jesus.

Hvorfor må han være så slem mot meg? tenkte hun.

Hun så på mens han brettet arket sitt og la det i den hvite strømpen.

Braeden så at hun stirret, og smilte tilbake. “Ikke smugtitt”, sa han.

Chakell så ned på arket sitt igjen og skrev: “Jeg skal prøve å være snill mot alle i år.” Så la hun lappen sin i strømpen også.

Snart var det leggetid. Men Chakell kunne ikke slutte å tenke på det Braeden hadde skrevet. Ingen skulle lese noen andres løfte til Jesus, men hun bare *måtte* vite det!

Mens de andre gjorde seg klar til å legge seg, gikk Chakell bort til den hvite strømpen. Hun fant Braedens papirlapp og åpnet den.

“Jeg lover å være snillere mot Chakell i år”, sto det. Hun kunne ikke tro det. Hadde Braeden virkelig skrevet dette? Hun fikk tårer i øynene og la arket forsiktig tilbake i strømpen.

Mamma sa alltid at det å ha tro på Jesus Kristus kunne hjelpe hvem som helst med å forandre seg og bli mer lik ham. Kanskje hun hadde rett. Kanskje Jesus virkelig kunne hjelpe Braeden og henne til å bli snillere mot hverandre.

Neste morgen da Chakell satte seg til frokost, følte hun seg fortsatt varm innvendig. Så snart Braeden kom ned trappen, slo hun armene rundt ham og ga ham en stor klem.

Braeden sperret opp øynene. “Oi, hvor kommer dette fra?”

“Jeg ville bare gi deg en klem”, sa hun. “God jul!”

Braeden smilte bredt og klemte henne tilbake. “God jul.” ●

ILLUSTRASJONER: KEVIN FALES